

Bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning.

Ved sin tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber forpligtede Danmark sig til at indtræde i Fællesskabernes bestående aftaler med tredielande, bl. a. aftalerne med Tyrkiet.

I Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne – indeholdt i bilag 1 til Lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber – hedder det i første del vedrørende *principperne*, art. 4, stk. 2, at »de nye medlemsstater forpligter sig til på de i denne Akt fastsatte vilkår at tiltræde de aftaler eller overenskomster, der er indgået af de oprindelige medlemsstater sammen med et af Fællesskaberne, såvel som de af de oprindelige medlemsstater indgåede aftaler, der har tilknytning til de nævnte aftaler eller overenskomster«.

I tiltrædelsesaktens fjerde del vedrørende *tilpasning af traktaterne* bestemmes det i art. 108, at de nye medlemsstater fra tiltrædelsen anvender bestemmelserne i de aftaler, Fællesskabet har indgået med en række middelhavslande, bl. a. Tyrkiet, idet der dog tages hensyn til de overgangsforanstaltninger og tilpasninger, som måtte vise sig nødvendige, og som vil blive gjort til genstand for protokoller, der oprettes med de medunderskrevende tredielande og knyttes til disse aftaler.

Danmarks indtræden i associeringsaftalen og andre aftaler mellem Fællesskaberne og Tyrkiet fra før 1973 sker gennem ratifikation af to supplerende protokoller og en intern tillægsaftale – alle undertegnet den 30. juni 1973 – der gør Danmark til deltager i de bestående aftaler.

Forelæggelse for Folketinget af protokollerne og selve associeringsaftalen for Tyrkiet (og Grækenland) blev stillet i udsigt i tillæg 1 til forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

De forskellige protokoller om tilpasning undertegnede den 30. juni 1973 i Ankara og vil træde i kraft, når alle deltagende parter – Tyrkiet, medlemslandene og EF – har ratificeret disse. Indtil april 1975 har foreløbig Belgien, Holland, Frankrig og Tyskland ratificeret protokollerne.

De handelsmæssige bestemmelser i associeringsaftalen og tillægsprotokollen af 1970 blev sat i kraft med virkning fra 1. januar 1974 ved en midlertidig aftale af 30. juni 1973. Den midlerti-

dige aftale, som muliggør en tidlig påbegyndelse af bl. a. toldafviklingen mellem Tyrkiet og de nye medlemsstater, vil bortfalde, når den supplerende protokol træder i kraft – forventeligt henimod slutningen af 1975. Først herefter vil de nye medlemslande være indtrådt i associeringens rettigheder og forpligtelser i fuldt omfang.

Redegørelse for:

- A: Associeringsaftalen og tillægsprotokollen (incl. finansprotokol) samt den supplerende protokol (EØF) i anledning af Fællesskabets udvidelse.
- B: Aftale med Tyrkiet om varer under Det europæiske Kul- og Stålfælleskab (EKSF) og den supplerende protokol i anledning af Fællesskabets udvidelse.
- C: Den interne aftale om tillægs- og finansprotokollen og den interne tillægsaftale i anledning af Fællesskabets udvidelse.

A. Associeringsaftalen af 12. september 1963 og tillægsprotokollen af 23. november 1970 samt den supplerende protokol af 30. juni 1973 i anledning af Fællesskabets udvidelse.

Den supplerende protokol fastsætter, at Danmark, Irland og Storbritannien bliver parter i associeringsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Tyrkiet.

1. Associeringsaftalen og tillægsprotokollen.

1. Associeringsaftalen sigter principielt mod fremtidigt fuldt medlemskab (jfr. art. 28), idet parterne påtager sig at undersøge muligheden herfor på et tidspunkt, hvor Tyrkiet skønnes i stand til at opfylde forpligtelserne i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EØF-traktaten).

Aftalen forudser tre faser:

- 1) en forberedende fase på 5 år,
- 2) en overgangsfase på højst 12 år,
- 3) en afsluttende fase, hvis varighed ikke er fastsat.

Under den *forberedende fase*, som kom til at vare til 31. december 1972, hvilede associeringsaftalens forpligtelser i alt overvejende grad på